

Zúročit zkušenosti z loňského ročníku

Rozhovor s trenérem Kary Trutnov Martinem Petrovickým před vstupem do Evropského poháru FIBA.

MICHAL BOGÁN

Trutnov/ V ruském Kursku dnes trutnovské basketbalistky zahájí letošní boje v základní skupině G Evropského poháru FIBA, ve kterém chtějí slavět historický postup do další fáze. Co si o soupeřích a poháru myslí, jak vidí šance svého týmu trenér Martin Petrovický se dozvíte v následujícím rozhovoru.

Co je potřeba udělat proto, aby se Trutnov na konci základní skupiny radoval z postupu?

Vyhrát tři zápasy, které byly potřeba k postupu v loňském ročníku. Proti nám však stojí silní soupeři, pohárem většina z nich ostřílených. Nesmíme důležitý bude zdravotní stav hráček. Další věc, která určitě bude mít velký vliv, je mít alespoň trochu toho sportovního štěstí ve vyrovnaných utkáních. Velmi nutně pro postup bude vyhrávat zápasy v domácí prostředí, které v poháru hraje velkou roli.

Jak vidíte rozložení sil ve skupině?

Kursk, ať jsme s ním v přípravě hráli dobře a porazili ho, bude jednoznačně nejsilnější, o třídu lepší než zbylá dvě

družstva. Polkowice jsme u nás na turnaji také porazili, ale to nebyly kompletní, chyběly jim dvě vysoké cizinky, Američanka a hlavně Chorvatka pod košem. Uvidíme, jak pro jejich hru budou důležité. Győr by měl být ve složení, ve kterém hrál na turnaji v Aradu. Mají tam slovenskou reprezentantku Borovickovou a Irenu Boreckou, která hrála dříve v Gambzinu i Trutnově. Pro nás by to měl být z těch tří asi nejsilnější soupeř.

Cesta za postupem by tedy měla vést přes Polkowice a Győr?

Určitě se musíme zaměřit na tyto zápasy. Osobně se domnívám, že pro nás bude klíčové utkání ve druhém kole, kdy hrajeme doma s Polkowicemi, protože jak jsem řekl, doma to chce vyhrát, hodně to naznačí naše šance na postup. Pokud se nám tedy nepodaří závažná výhra v Kursku, Nemošlo by uškodit, že se všemi rivaly ze skupiny utkal už v přípravě?

Ani ne. Naopak bych řekl, že to bylo dobré rozhodnutí, protože, ať chceme nebo ne, my jsme outsideri skupiny, když se podíváme na rozpočty klubů. Tím, že jsme nad všemi v přípravě vyhráli, družstva si

na nás dají pozor a budou nás brát jako rovnocenné soupeře, což může být výhoda. Ze začátku na nás hned nevlítí. Ani ten Kursk. Bude se bát, protože s námi prohrál. To by nám hlavně v tom začátku mohlo pomoci, a pak se uvidí, jak se utkání budou dál vyvíjet.

„Podle klubových rozpočtů jsme jasní outsideri.“

Do Poháru FIBA vstoupíte na palubovce v Kursku. Jakou máte přípravu taktiku?

Pokusit se soupeře zaskočit dobrým začátkem. Myslím, že je to docela reálné, protože ruské týmy mají ve zvyku se rozjíždět volněji a hru stupňovat. To se nám vlastně podařilo i loni s Dynamem Moskva jak venku, tak doma. Na druhou stranu jejich zvyšování frekvence potom je obrovské. Pro každý tým je ovšem těžké stahovat manko zpátky.

Jak už bylo zmíněno, Kursk se v ruské lize nalézá ve velmi dobré formě. Co případná vysoká porážka? Nezáleží

na týmu stopu předtím pro vás tak důležitým domácím zápasem s Polkowicemi?

To snad ne. Hlavně aby na nás nedolehla při zápase se Strakonice. Právě loni, když jsme přicestovali z Ruska, jsme takhle prohráli se Slovankou. Přiletíme v pátek odpoledne a hned v sobotu hrajeme. Na zápas s Polkowicemi to však určitě vliv mít nebude. Je to úplně jiný soupeř. Evropský pohár je pro hráčky změna, kterou potřebují, protože liga je ve své podstatě každý rok stejná.

Na Kursk vyrukuje kompletní?

O víkend nám chyběly Špirková a Ivanová. Jsem rád, že Irena Špirková pojede, přeci jen Kursk má v sestavě pět hráček přes 190 cm a vysoké hráčky budou potřeba. Irena je sice po nemoci, ale její pomoc bude po-

třeba. Míša Ivanová s námi jede,

ale hrát nebude. Na tréninku si poranila koleno a probíhá u ní rehabilitační fáze. Avšak z hlediska toho, že je povinnost mít deset hráček k zápasu, jinak se platí pokuta, a protože Darinu Johnovou po dlouhodobém výpadku necháme kvalitně trénovat doma, to se na cestách nedá, bereme Míšu sebou, ale spíš jen na výlet.

A zprávy o soupeři máte, jestli od té doby, co se koncem září představil v Trutnově, neposílil. U ruských týmu, je totiž normální, že září řídí posily na poslední chvíli.

Jeho složení týmu se nemění. Dívání jsme se na internetové stránky klubu. Kursk v ruské lize začal impozantně, má pět nula (pět výher, žádná prohra – pozn.), porazil o čtyři body i Dynamo Moskva, které jsme měli loni ve skupině a vlastně vyhrálo FIBA Cup vyhrálo. Formu mají asi excel-

entní. Všechny hráčky, co se u nás představily na turnaji, byly i teď v sestavě. Žádné nové jméno tam není vidět.

Víte, jaké podmínky vás čekají v Kursku?

Za Kursk několik let hrála Julka Karavaeva. Víme tak, že tam je hotel, na kterém jsou dvoje pokoje. Jedny horší, jedny lepší. Nikdo neví, kam nás dají. Je tam kolem -5°C, musíme se tak udržovat v teplém. Základní věci vesměs známe. Nevíme ovšem, jak bude dlouho trvat cesta a jakým autobusem pojedeme, má to být prý deset hodin z Mosk-

vy. Necháme se překvapit, co nám domácí připraví.

Cestování a do toho zápasy v poháru a v lize. To bude pořádný zážitek.

Známe to z loňska, takže víme, co od toho můžeme čekat. Na cestování se připravít nedá. Je to o zkušenostech a myslím, že holky je loni načerpaly. Letos věřím, že se posuneme výše, že po návratu nebude naše výkonnost taková jako minulou sezonu, kdy se zrodilo například to překvapení se Slovankou.

Východní směr jste z Ruzyně nabrali už v úterý, přitom se hrajete až o dva dny později. To zápasu v Kursku přikládáte takovou důležitost?

V pohárech je to standardní záležitost. V hodinu, kterou se hraje zápas, je den předtím oficiální trénink a v den zápasu ještě dopolední. Samozřejmě je to také daleko. Do Moskvy le-tíme, z Moskvy to nás čeká asi 600 kilometrů cesta autobusem. Chceme mít jistotu, že pokud by se cokoliv stalo, náš vstup do zápasu to neohrozí.

„Pro postup bude velmi nutné vyhrávat domácí zápasy.“

Co se Martinu Petrovickému vybaví, když se řekne Pohár FIBA, Trutnov a loňská sezona?

Cesta do Marijampole, nešťastná prohra v poslední vteřině. Cesta na Dynamo, kde jsme odehráli výborný začátek, i když některé hráčky nastoupily s teplotou. Dále se mi vybavuje to, jak jsme zjistili po domácím zápase s Košicemi, že nemáme na to, abychom z té skupiny postoupili. Zbytek poháru jsme tak mohli hrát v pohodě a čerpat zkušenosti. A ty letos chceme zúročít!

berry

hypernova

Nákupní centrum Hradec Králové
Nákupní centrum Pardubice

RYCHTÁŘ

Šipkařský servis přinese vyjimečně až v sobotním vydání.

Závěr Českého poháru: Běh Dlouhými záhony

Úpice/ Běžci, vrchaři se v sobotu sejdou na závěrečném nebudovaném závodě Saucony Českého poháru v běhu do vrchu v Úpici na Dlouhých Záhonech.

Tradiční třicátý čtvrtý ročník závodu začíná kategoriemi předškolních dětí v 10.30 hodin. Hlavní kategorie závodu odstartuje ve 12 hodin. Na startu se objeví všichni čeští reprezentanti v běhu do vrchu, kteří se odpoledne v 15 hodin, zúčastní vyhlášení nejlepších vrchařů na úpickém městském sále.

Tratě: hlavní kategorie 11 300 metrů, převýšení přibližně 408 metrů, (dorst 2300 m – předškolní děti 100 m), 80 % terén, 20 % asfalt.

Startovné: dospělí 30 Kč, mládež zdarma.

Již dopoledne se sejdou všichni organizátoři běhu do vrchu, aby sestavili termínovku pro příští sezónu, která vyvrcholí mistrovstvím světa veteránů pod Kralickým Sněžníkem. Jako host jednáni, ale i jako běžec se zúčastní eurokomisař Vladimír Špidla, který převzal patronát i nad příštím ročníkem běžeckého seriálu včetně MS veteránů. Podrobnosti také naleznete na www.maratonstav.cz. (škl)

INZERCE

Čeští Trojbojári si z Calgary přivezli zlato

Cestu trutnovských siláků na mistrovství světa v Kanadě sponzorovala firma KATA

Trutnov/ Kanadské Calgary se v závěru letošního října stalo dějištěm mistrovství světa federace GPC v benchpressu a v silovém trojboji. Mezi světovou elitou měla svá želízka v ohni i Česká republika. V reprezentaci ČR byli dva Východočeši – Jaromír Kratochvíl z Vlčíc na Trutnovsku a Bohuslav Šimek z Trutnova.

Jaromír Kratochvíl v tvrdé světové konkurenci vybojoval titul nejvyšší – ve své kategorii získal zlatou medaili a stal se mistrem světa. A právě jeho jsme zeptali:

S jakými pocity jste do kanadského Calgary odjžděl? Tuší jste, že byste ve své kategorii mohl dosáhnout až na metu nejvyšší?

Před mistrovstvím světa jsme si postavili cíl umístít se do pátého místa. Lhal bych, kdybych neřekl, že v koutku duše jsem si přál dosáhnout na medaili. Se zlatem jsem nepočítal...

Jak vás Calgary přivítalo?

Aprílovým počasím a velice přátelským chováním zdejších lidí.

Kolik reprezentačních družstev se letošního mistrovství světa zúčastnilo, a koho vy osobně jste ve své kategorii považoval za největšího konkurenta a soupeře?

Mistrovství světa se zúčastnili reprezentanti ze sedmnácti zemí světa. Mezi největší konkurenty patřili Američan Hook, Fin Rautio a Francouz Weis. Překvapit však mohl i kdokoliv jiný.

Již v úvodu bylo řečeno, že šlo o mistrovství světa benchpressu a v silovém trojboji. Mohl byste čtenářům toto sportovní odvětví nějak přiblížit.

Je to něco jako vzpírání. Jde o zvedání činek ve třech disciplínách – a to dřep s činkou na zádech, tlak v leže a mrtvý tah. Na každou disciplínu má závodník tři pokusy a ty nejlepší platné se sečtou ve výsledný trojboj. Vyhrává ten, kdo má z oněch tří pokusů nejvyšší součet.

Účast a úspěch na mistrovství světa je až tou třešničkou na dortu. Aby se tam sportovec dostal a mohl uspět, tomu předchází dřina ve sportovních oddílech a na soustředěních?

Máte pravdu – je to o tréninku, ale i o psychice. Trénuje se po dvou hodinách třikrát až čtyřikrát v týdnu. Souvisí s tím však i přísné dodržování životosprávy. Člověk tím sportem musí žít celých čtyřadvacet hodin denně. Je to i o trpělivosti, zkušenostech, ale i o tom, že si člověk musí věřit. Já osobně jsem na titul mistra světa čekal plných patnáct let.

Dnes každý ví, že žádné sportovní odvětví a sportovec se neobejdou bez finanční podpory sponzorů.

Bez sponzorů to jde v samém začátku, kdy objíždíte domácí soutěže. Pokud dosáhnete nějaké úrovně a potřebujete získat zkušenosti z mezinárodních soutěží, neztratit kontakt se světovou špičkou, pak už to bez sponzorů nejde. A v této souvislosti chci poděkovat mému sponzorovi panu Daliboru Žižkovi a pilníkovské společnosti KATA, která mi vychází vstříc.

Jaké jsou vaše vztahy se sponzorem – s firmou KATA z Pilníkov na Trutnovsku? Co pro vás firma dělá, v čem vám osobně pomáhá?

Myslím si, že vztahy mezi mnou a firmou KATA jsou oboustranně dobré. Je to i o důvěře. Majitel firmy KATA pan Dalibor Žižka věřil, že na mezinárodních kolbištích uspěji. Proto mne sponzoroval a dal finance na pokrytí přípravy i absolvování soutěží, jako je mistrovství Evropy a mistrovství světa. Jsem rád, že jsem ho v důvěře nezklamal a z kanadského mistrovství světa

přivezl zlato. To, že jsem je v Calgary získal, je i jeho zásluha a celé firmy KATA. Moc bych si přál, aby naše spolupráce pokračovala i nadále.

Když už hovoříte o svém sponzorovi, společnosti KATA, s.r.o., z Pilníkov na Trutnovsku, mohl byste říci, čím konkrétně se firma zabývá?

Firma KATA, s.r.o., z Pilníkov na Trutnovsku je provozovatelem největší sítě restauračních zařízení. Patří mezi největší provozovatele výherních automatů v České republice. Důležité místo zaujímá i v pronájmu a provozování kulečnických stolů, elektronických šipek, juke boxů, stolních fotbalů a dalšího sortimentu zábavní techniky. Silnou stránkou firmy je i servis.

Vratme se však zpět k mistrovství světa. Jakou konkrétní hodnotu má vaše zlatá medaile? Víme, že vaši nejsilnější stránkou je dřep s činkou a vaším osobním rekordem bylo její zvednutí s hmotností 362,5 kilogramu. Podařilo se vám ho na mistrovství překonat?

Nepodařilo. Osobní rekord, o kterém hovoříte, byl v kategorii do 110 kilogramů. Protože jsem však přišel o značnou část své tělesné hmotnosti, byl jsem nucen závodit o kategorii nižší – do 100 kilogramů. Přesto, že nejsem se svým výkonem až tak spokojen, i tak se mi podařilo překonat tři národní rekordy – a to v dřepu, v benci a trojboji.

Můžete popsat pocity, když jste se dověděl, že jste první, máte zlatou medaili a jste mistrem světa?

Pocity byly různé, spíše neurčité. To, že jsem mistrem světa jsem si do tohoto okamžiku ještě neuvědomil.

Nejvyšší meta sportovce na mistrovství světa je jeho osobním vítězstvím, ale i výsledkem týmové práce. Komu byste chtěl v této souvislosti za úspěch poděkovat?

Především svému trenérovi Jiřímu Ondráčkoví, který se mi věnuje celých patnáct let. Ale také svým sparringům Petrovi a Bohoušovi. A hlavně mému sponzorovi panu Žižkovi. Bez těchto lidí, ale i mnoha dalších, které tu nejmenuji, a kteří mi pomáhají, věřím, bych dnes zlatou medaili z kanadského mistrovství světa v rukou nadržel.

Zatím jsme hovořili je o vašem úspěchu. Můžete prozradit, jak se v náročné mezinárodní soutěži držel i další z východočeských reprezentantů?

Bohuslav Šimek v nabitě kategorii obsadil nádherné 6. místo.

PAVEL FILLA

Foto: osobní archiv J. Kratochvíla
Jaromír Kratochvíl mistr světa v silovém trojboji a majitel společnosti KATA spol. s r.o. Dalibor Žižka blahopřeje jako generální sponzor.